

Boek: De smaak van stilte. Hoe ik bij mezelf ben gaan wonen

'Het zoeken eindigt nooit'

Toen Bieke Vandekerckhove negentien jaar was, werd bij haar de dodelijke spierziekte ALS vastgesteld. Twee tot vijf jaar werd haar nog gegeven. Vragen over de zin van het leven en het lijden stelden zich plots veel scherper. Vruchteloos zocht Bieke antwoorden in boeken. Een verblijf in de abdij van Westvleteren, waar zij de stilte vond, was het keerpunt. Haar inzichten deelt ze nu in het boek 'De smaak van stilte', onlangs bekroond met de Prijs van het Spirituele Boek 2011.

Bieke Vandekerckhove: "De abdij was voor mij een keerpunt. In de beginperiode van mijn ziekte las ik veel, maar ik vond nergens een antwoord dat voldeed. Op een dag stelde een vriend voor om samen enkele dagen in de abdij te verblijven, in volledige stilte. Tot mijn verbazing ben ik lachend terug naar huis gegaan, ook al was mijn situatie niet veranderd - mijn leven was even uitzichtloos. En toch was alles anders. Ik had er weer zin in. Ik kon weer genieten. Nadien heb ik natuurlijk nog veel moeilijke momenten gekend, maar die stilte-ervaring heeft me niet meer losgelaten. In de abdij is mijn zoektocht begonnen naar de rijkdom en de kracht van stilte."

Nadien heb je een jaar samengeleefd met de Benedictinessen in het Nederlandse Egmond-Binnen.

"Ik wou me tijdens een langere periode onderdompelen in de stilte. Ik voelde aan dat ik daar tijd voor moest maken, dat het mij ergens zou brengen. In de abdij van Westvleteren, tussen de broeders, kon ik zo lang niet blijven.

In het klooster van de Benedictinessen in Egmond-Binnen kon ik wel terecht. Daar kwam ik in aanraking met de psalmen. Die teksten verwoordden de vragen waarmee je als mens zit en vertolken uiteenlopende gevoelens: van dankbaarheid en verwondering tot ontgoocheling, verdriet en woede. Een psalm voorlezen en al die gevoelens aan de oppervlakte laten komen, werkt bevrijdend. Het geeft je weer ademruimte."

Een aantal jaren geleden ontdekte je het zenboeddhisme. Wat heeft het je geleerd?

"Het zenboeddhisme kent een nog intensere stilte en toont een manier van omgaan met vragen waar geen pasklaar antwoord op is. Leer stil zijn, leer nietsdoen, leer wachten, desnoods maanden- en zelfs jarenlang. En dan gebeurt er iets. Dan kom je tot wat ik een 'niet-wetend weten' zou noemen. Weten is kennis van buiten, of van bovenaf. Het is de dingen begrijpen met je verstand. Dat niet-wetend weten is ook kennis, maar op een heel andere manier: het is een kennen van binnenuit, met heel je wezen. Een prachtig beeld in de zen is dat van een glas water met modder erin. Als je

roert, wordt het water hoe langer hoe troebeler. Maar als je het glas neerzet en rustig laat staan, zal de modder bezinken. En het water wordt vanzelf, zonder dat je iets doet, opnieuw helder."

Hoe beoefen jij spiritualiteit?

"Ik probeer elke dag een half uur te mediteren. Ik probeer ook dagelijks te lezen, al was het maar een bladzijde. Ik noteer dingen die mij raken en herlees ze regelmatig. Het is voedsel voor de ziel. Af en toe ga ik herbronnen in een abdij of volg ik een meditatieweekend. Maar de bedoeling is uiteindelijk die spiritualiteit in te bouwen in je dagelijkse leven. Als je in de file staat, kan dat zeer heilzaam zijn (*lacht*). In plaats van je druk te maken, even de tijd nemen om bewust in en uit te ademen. Of, waarom niet, een lied te zingen. Wat ook deugd doet, is in je eentje gaan wandelen in de natuur. Zo krijg je oog voor kleine dingen: de vogels, ruisende bladeren, wilde bloemen... Er is niet veel nodig om gelukkig te zijn."

Moet een mens iets ingrijpends meemaken vooraleer hij het spirituele nodig heeft?

"Ik weet het niet. Ik ken mensen die met spiritualiteit bezig zijn zonder dat ze ingrijpende dingen hebben meemaakt, en omgekeerd. Persoonlijk denk ik dat iedereen er baat bij heeft om verstillings in te bouwen. Het doet je bewuster, opener en aandachtiger in het leven staan. Stilte maakt dat je meer verantwoordelijkheid voelt voor hoe je in het leven staat. Je wordt behoedzamer in de manier waarop je met mensen en dingen omgaat."

Waar sta je vandaag op je levensweg? Zoek je nog naar antwoorden?

"De Franse schrijver Eric Emmanuel Schmitt zegt: 'De belangrijkste vragen blijven vragen.' Zo ervaar ik het ook. Het zoeken eindigt nooit. Je blijft evolveren, doet nieuwe levenservaringen op en komt voor andere uitdagingen te staan. Ergens is het natuurlijk wel minder stormachtig voor mij. In die zin heb ik een zekere rust gevonden."

Leen Grevendonck

Win een boek!

Visie mag 5 exemplaren weggeven van het boek 'De smaak van stilte'.

Antwoord op deze vraag: In welke religieuze gemeenschap verbleef Bieke Vandekerckhove een jaar lang?

- Broeders van Westvleteren
- Benedictinessen van Egmond-Binnen
- Trappistinnen van Brecht

Doe mee op www.acw.be (klik rechts op 'speel mee'). Of stuur een kaartje met het juiste antwoord naar: ACW Visie, Wedstrijd De smaak van stilte, Postbus 20, 1031 Brussel. En dit vóór donderdag 8 december.